

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.

Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori

15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru

fie-care publicare.

Prospecte.

Nestatornicia lucrurilor nicăiri în lume nu e mai vedită, ca și în statul nostru. Era o vreme când noi toți mai credeam în ceva statornicie. Bărbații, cari conduceau atunci carul statului, ne dau oare-care garanții de statornicia lucrurilor. Personalitatea lor și credulitatea noastră au produs la noi naivitatea, în care, ca în dulci visuri, ne-am legănat până acum. Cei dela cărma statului de astăzi de 8 ani de zile ne-au arătat ce voesc, și la ce ne mai putem aștepta.

Așa botezatele legi liberale dela 1868, cu cari le place oamenilor a se fali în gura mare, au trecut aproape toate prin metamorfosări, încât nu le mai cunosc. Cele rămase în intragitatea lor se executază atât de abnorm, încât ți-e greu, a mai ridica și gravamine în fața lumii.

Țiaristica noastră este condamnată la o rolă foarte tristă. Scopul, la care țintesc jurnalele e unul și același: apărarea intereselor poporului nostru. La această țintă alergăm cu toți, fiesc-oare după cum credem, că o vom ajunge mai curînd. E lucru de confiență și individual a susține, că cutare cale e mai bună, și cutare doară cea mai bună, sau unică mîntuitoare. „*Quot capita tot sensus*” e lucru vechiu și cunoscut. Dovedesce însă animosități și prea multă încredere în sine, cine pretinde să-l urmăresci pre el orbii, și te desbracă de toată onestitatea pentru cuvîntul, că îndrăsnesci și tu a rezona. Permite, ba pretind chiar, ca toți pașii mei să fie controlați, criticați cu multa scrupulozitate, dar obiectiv. Aceasta e chemarea țiaristicii: Obiectivitate, însă nu personalități; espunerea lucrurilor în toată golătețea lor, nu însă denaturarea lor și prezentarea în o haină croită după arbitriul meu. Pe această cale porniți, putem fi siguri, că vom triumfa fie-care cu credința sa, căci spre scopul comun numai ocoliișul, care-l vom face fie-care de sine, va forma diferența între noi.

Țiariul nostru a avut vitrega soarte de a fi suspiționat dela întemeierea sa și până acuma. Pe timpul, când trăia fericitul în Domnul, Marele „Șaguna”, țiarul mai defăimat ca „Telegraful Român” nu era pe lume. Și pe atunci ținea în puterile sale brațe domnul fost redactor al foaiei noastre, Nicolau Cristea, stindardul.

Ca toți oamenii a murit și „Marele Șaguna.” Moartea lui a fost lovire pentru noi toți.

Domnul Cristea, după cum însuși ne spune — a primit stindardul din mîinile celui mai mare român al secolului nostru, și s'a silit al purta nepătat. Sculatu sau apoi toți câți se simțeau chemați, și au năpăstuit asupra domnului Cristea, înnegrind până la grețosare stindardul primit de Domnia Sa, ca să nu poată dice că l'a primit nepătat. Și din Pesta până la Brașov, dela Brașov până la Arad, numai de țiarul nostru sciau oamenii clevetii.

Clevetit a fost domnul Cristea și de connaționali și de correligionari.

Și cumcă clevete au fost toate cele aruncate asupra stindardului primit din mîinile celui mai mare român al secolului nostru, au recunoscut însuși clevetitorii închinându-se stindardului clevetit de ei.

Lucrul se continuă și acuma, și încă cu mai mare vehemență contînd oamenii la tineretele mele și la micimea mea față cu predecesorul meu. Poate, după ce voiu păți-o ca domnul Cristea, să-mi facă ovațiuni.

Am dis, că sîntem condamnați la rolă tristă. Da. Unul și același obiect trebuie să-l îmblătim de sute de ori, și la o sută unul tot de el dăm. Ne plîngem asupra nedreptăților, ce ni se fac. Și abia gătăm cu plîngerea pentru o nedreptate, dăm peste alta și ear trebuie să ne plîngem. La această rolă tristă sîntem condamnați.

— Ne-am plîns pentru neîndreptățiri pe toate terenele. Aceste neîndreptățiri le-am enumerat de sute de ori tacsativ, încât fiecare român și le poate ave tipărite în inimă, ca evreii tablele legii.

În cei doi Nri penultimi ai țiarului nostru am înregistrat două proaspete, însă de tot caracteristice din toate punctele de vedere.

Fiind că n'avem ce face, înregistrăm taptele, căci ele ne vor prinde bine la timpul său.

Mai avem încă una proaspătă în perspectivă. E caracteristic pentru situația dela noi, că despre toate lucrurile mai importante ne informează țiarele streine.

În zilele trecute confratele din Timișoara nu s'a sfiit a publica în coloanele sale unele murdării de personalități, pentru cari a trebuit să roșească mult asupra presă română dela noi. Din acest incident țiarele guvernamentale și-au luat ansă a scrie, că guvernul, dacă voiesc să lovească, scie și lovi în presa română. Țiarele din opoziție au strigat, Osanna Guvernule! Să lovesci numai cât mai curînd.

Cum să lovească însă guvernul? Eată cum. Țiariul „*Neue freie Presse*” din Viena în numărul din 12 Noevre a. c. scrie!

„*Din Pesta se anunță oficios însinuarea la dietă a unei novele de pressă. Motiv la aceasta a dat împregiurarea, că țiarul „Függetlenség” apare de săptămîni în coace fără cauțiune, fiindcă cauțiunea depusă pentru el fuse revocată, și această esistare a țiarului fără cauțiune se motivează cu aceea, că legea de pressă din 1848 nu prescrie, ce este a se face în acest cas, și care organe sînt competente a întervenî contra acestei călcări de lege. Această afirmată lacună în legea de pressă, care în realitate nu există, se pare a fi pretext pentru revisiunea legii liberale, căci ni se pune în prospect și întroducerea altor dispoziții, ceea ce în fața retrogradei mișcări actuale nu prea pare a zidi inimile oamenilor.*”

Eată cel mai nou prospect, ca salutare de anul nou. E rău, cum stăm astăzi, rău cum numai se poate și prospectele ne fac să dicem: feresce-ne Doamne de un-ce și mai rău.

În tot cazul sîntem siliți a ne apăra. Cum se ne apăram? doară punînd mîinile în sin și răchnind în dreapta și în stînga, în sus, și în jos? sau că doară mai este vre-o cale practicabilă, care ne poate duce națiunea la mîntuire? Poftim pre veteranii nostri a ne lumina, mai ales pre acei veterani, cari se laudă mult, că ei poartă stindardul Marelui Șaguna.

Revista politică.

Sibiu, la 2 Noevre.

Delegațiunile 'și vor termina în câte-va zile lucrările, și cu terminarea lor 'și va începe dieta activitatea sa. Demisia membrilor opozițiunii întrunite din delegațiunea ungară va da parlamentului unguresc de lucru. Asemenea și denumirea fiiturului ban al Croației, și proiectata lege pentru căsătoria civilă dintre creștini și evrei. Instruciv va fi pentru noi și raportul anunțat de ministrul de finance Szapáry despre starea cu afacerea Ciangăilor raport, care i se va prezenta dietei în Sâmbătă viitoare.

Negoțiările guvernului unguresc cu generalul de artilerie Filippovici pentru denumirea acestuia de ban al Croației nu au avut nici un rezultat. Țiarele din Viena și Budapesta ne aduc scirea, că Filippovici n'a primit demnitatea de ban din respect cătră starea sa sanitară. Pretextul acesta se pare a deveni general, de câte ori vre-o persoană nu voiesc a se angagia la un post, împreunat cu greutăți, ca și oficiul de ban al Croației.

Se vede, că guvernul unguresc a capitulat față cu reacțiunea provocată prin negoțiările cu generalul din armata comună.

mele Manasté, și foarte stimat de repozatul d. baron Adelstan de Waldemora ca bărbat de parolă, de discrețiune și de cinste în negoțul său cu obiecte de artă, ce numitul baron foarte le iubea.

„Eu subsemnatul am mers în orașul Perugia, în Italia, unde locuia atunci numitul meu amic Taddeo Manassé, și unde, m'am prezentat în zilele carnavalului, sub o mască, prea cinstiților consoți Silvio Goffredi, profesor de istoria vechie la universitatea din Perugia, și Sofia Negrisoni, femeia sa legitimă, din familia vestitului medic de numele acesta.

„Lor am predat, încredințat și cum s'ar dice, am cinstit pe numitul Cristiano de Waldemora, fără a-le spune oare-cum numele său de familie, țeara născerei sale, și rațiunile particulare, ce mă hotărîră a mă despărți de el;

„Dănd copilul acesta prea iubit, susnumiților consoți Goffredi, eu am crezut a împlini dorința răposatei barone Hilda, carea dorea să fie copilul crescut departe de inimiții săi, de oameni instruiți și virtuoși, cari, fără nici un motiv de interes, îl vor iubi ca pe propriul lor fiu, și îl vor reda harnic să susțină într'una din zile cu vrednicie numele, ce are să-l poarte și rangul, ce are să-l obțină după moartea inimiților săi, care moarte, după rînduiala naturei, are să premeargă cu mult moartei sale;

„Și, la cas când moartea subsemnatului s'ar întempla înainte moartei numiților inimiți, subsemnatul a însărcinat pe susnumitul Taddeo Manassé a face

dispozițiile necesare, pentru ca, după moartea inimiților săi, Cristian de Waldemora să fie înștiințat și aședat în posesiunea declarațiunii de față. . . .

Spre adevierea căreia — după ce se făcuse contract de amiciție bună cu Taddeo Manassé, care n'are să peardă nici când din vedere pe numitul Cristian de Waldemora, ori unde se va afla, și ai veni într'ajutor, dacă i-ar lipsi altă protecție, a pune în locul său spre sfîrșitul acesta în cas de boală grea și pericol de moarte, o persoană sigură precum este dînsul; în sfîrșit are să relaționeze despre el subsemnatului odată pe an: — subsemnatul voidnd a-și păstra locul său de ingrigitor al castelului de Waldemora, ca să nu deștepte bănueli și să câștige banii de lipsă pentru călătoriile lui Taddeo și pentru trebuințele eventuale a copilului, a părăsit, nu fără durere, orașul Perugia și s'a reintors în Svedia la 16 Martie 1750, creșdînd și sperînd, că a făcut posibilul său pentru a scuti de toată primejdia și pentru a plasa într'o situațiune fericită și vrednică pe fiul repozăților săi stăpâni.

„Adam Stenson,

„Contra-semnat:

„Taddeo Manassé,

„Păzitor jurat a picturilor del Cambio în Perugia.”
— Vorbesce, Cristian, di se dl Goefle cătră tînerul său amic uimit și tăcut. Toate trebuie verificate. Post-a Manassé acesta în adevăr un om cinstit?
— Așa cred, răspunse Cristian.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

„Disul copil nutrit de o căprioară îmblîndită, în casa numitului daneman Karl Boetsoi, în muntele Blaakdal, până la vârsta de patru ani, trecînd de fiul Karinei Boetsoi, care din devotament pentru răposata sa stăpână, a consimțit să lase să creadă lumea, că a fost fermecat și adus la cădere din partea uuui necunoscut, apărînd așa copilul, a cărui numă se numea de persecutările inimiților săi.

„Numitul copil, dus de mine, Adam Stenson pentru a-l sustrage bănuielilor, ce începeau a-l compromite, pe lângă toate precauțiunile luate până atunci:

„Fu dus, prin mine subsemnatul, în Austria, unde am eu o soră măritată, care poate mărturisi, că m'a vădut sosind la ea cu un copil numit Cristian, care vorbea limba dalecarliană;

„Și, la arătarea prea credinciosului amic și confident Taddeo Manassé, de religiunea Testamentului Vechiu, odinioară bine cunoscut în Svedia sub nu-

Revoluția din Serbia s'a înăbușit în sânge. Succesele momentane se par a împinteni pe guvernul Cristici de a merge înainte pe calea apucată. Măsurile excepționale de până acum, deși vor produce la rezultate momentane, nu vor desnoda definitiv încurcăturile din Sârbia. Declarația ministrului că va merge înainte fără cruțare poate fi oleu vârsat pe foc, care nu stinge, ci mai mult aprinde.

Ministrul de externe al Bulgariei, Balabanov, s'a reîntors din Petropolea, și acum petrece în Viena. Despre audiența sa la țarul Alecsandru al III s'a scris multe. Din gura ministrului s'a auzit numai atât, că țarul a fost amical față cu el, și a ascultat cu mare linisire toate ce-ia spus dl Balabanov despre greutățile constituționale și militare din patria sa. La cuvintele ministrului țarul se dice că a răspuns: „Greutățile militare le va arangia colonelul Kaulbars, ce privește celelalte afaceri, despre cari mi-ai amintit, cred și eu, că Bulgaria trebuie să fie guvernată în mod constituțional, grigiți numai de susținerea păcei interne, și a ordinii, și dezvoltăți bogatele voastre isvoară de venit.”

Față cu această scire, pe care ni-o aduce țiarul „Pester Lloyd” ne mai aduce alta diametral opusă acesteia țiarul „Național Zeitung” din Berlin. După scirea din urmă, vestitul Katcov a scris în țilele acestea un articol asupra Bulgariei, în care cere alungarea principelui Alecsandru de pe tronul Bulgariei. Moscovitul Katcov scrie astfel în urma unei audiențe avute la țarul.

Ministrul de externe al Rusiei d. Giers a întreprins o călătorie în Europa, și de present se află în Berlin, de unde va merge la Friedrichsruhe spre a conveni cu d. Bismarck. Înainte de plecarea dînsului fură avise toate țiarele rusești, de a se feri de tot, ce ar pute strica bunele relațiuni ale Rusiei cu statele vecine. La acestea un țiaru din Viena face observarea, că guvernul rusesc vrea să prepare o bună primire a ministrului său de externe.

În timpul din urmă s'a vorbit mult despre alianța Europei centrale. Țiarul din Paris „Figaro” răspândește în lume scirea, că cu ocaziunea esoposițiunii din Turin la anul viitor împăratul nostru împreună cu principele moștenitoriu vor face vizită acolo regelui Umberto, cu care ocaziune va fi în Turin și regele Spaniei Alfonso.

Țiarul oficios „Național” din Paris aduce scirea, că agenții diplomați francezi au primit instrucții, din cari rezultă, că Franța în afacerea Tonkingului nu voiesce nici o intervențiune străină.

Aceste instrucțiuni nu se referesc numai la Anglita, ci tot odată și la statele unite din America, cari și-au oferit intervențiunea, spre a preveni un război, prin care ar suferi și interesele comerțului lor. Mulțămită acestei ținute — dice țiarul „Național”, machinațiunile Chinei de a se scoate din această afacere prin spriginirea altor state, au suferit naufragiu, și stăm față cu China numai.

Călătoriei principelui ereditariu al Germaniei la Spania i se atribuie însemnătate politică cu toate desmintirile oficioase. Țiarele din Spania sunt neobosite a vedea în această vizită un simplu act de curtenire, spre a nu provoca sensibilitatea francezilor.

— Nu ți-a oferit el odată ajutor, din partea familiei Dtales?

— Ba da. Eu am refuzat.

— Cunoști Dta iscălitura sa?

— Foarte bine. El a avut adeseori afaceri cu dl Goffredi.

— Privesce; este aceasta scrisoarea sa?

— Da, e scrisoarea sa.

Încât pentru mine, replică dl Goeffe, eu recunosc cu desăvârșire în hârtia aceasta scrisoarea și stilul lui Adam Stenson. Vină să desfacem cartonul acesta, domnule maior, și să constatăm asemănarea. Sunt socoteli de gestiune făcute și iscălite de bătrânul îngrijitor tot cam pe vremea aceea, adecă la anii 1751 și 1752. Altcum scrisoarea sa nu s'a schimbat, și mâna sa tot e încă firmă. Eată dovada: trei versuri din biblie scrise eri și a căror înțeles aplicat la situațiunea spiritului său, este aici foarte ușor și foarte folositor de constatată.

Maiorul făcu constatarea; însă pentru el enigma rămase, deși nu de tot, cel puțin încâtva încă obscură. Falsificat-a baronul hârtii, ca să documenteze că cumnată-sa n'a lăsat moștenitori, cari i s'ar pute împotivi? El era capabil a face așa ceva; însă dl Goeffe văduse hârtiile acele. El trebuie, că le a avut a mână, drept deposit încredințat părintelui său, căruia i-a succedat.

— Eu am hârtiile acele în adăvr în Goevala, răspunde dl Goeffe. Ele sunt verificate de esperți,

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman”.

Orăștie, 31 Octomvru 1883 v. Onorate Dle Redactor! „Sapientis est in melius mutare consilium” diceau străbunii noștri. Sau pe românește: Omul cu minte învață din pășaniile altora. Am ținut omul cu minte, căci cel bătut de Dumnezeu nici din a sa proprie nu se face mai înțelept.

Concețățenii noștri unguri s'au lovit de multe ori cu capul de pârte, și încă tot bat la zid cu bărbăție, crezând că-l vor pute sparge. Pentru noi e tot una, ori se vor bate cu capul de peatră, ori cu peatra în cap, durerea ei o vor duce.

Constatăm însă, că în învertoșarea inimii lor nu-și mai trag seama, că ce fac, și cum fac, ci dau tot înainte. Drum bun!

Afacerea cu Ciangăii pentru nisce oameni cu minte era destulă învățătură, și oamenii cu minte și-ar fi venit în ori. Blamațiul cu recolonizarea lor și-a luat sborul pe aripile vântului, și a umplut lumea în 4 părți, încât și învățacei de Schuster se desfătează persiflând pe Ciangăi.

Țiaristica încă și-a făcut la timpul său datorița.

Ne îndatinasem până acum, a ceti mereu în țiare, date deosebite despre reîntorcerea ciangăilor cumpăniți, în modul cunoscut, la sapă de lemu de confrății lor.

Și poziția noastră geografică ne dase privilegiu a vedea în realitate chiar aceste posomorâte caravane. Eu, mărturisesc adevărul, n'am fost părtaș bucuriei lor, nici la împatriare și cu atât mai puțin la reîntorcerea lor. Căci să fi fost din peatră și trebuia să te misci, vădând, cum cei primiți și tractați — cu câteva țile mai înainte — ca frați priu saloane, acum sunt osândiți la amarul milei de cerșitor.

Aceste însă se par a fi încetat pentru un moment fiind preocupate spiritele în toate părțile de curentiile țilei, emanate dela serbarea renovării Seghedinului, dar caravanele ciangăilor ne atrag de nou atențiunea, împropătându-ne multe în memorie.

Și cum? De mirat!

Mai eri alaltă-eri se reîntorciau cu gloatele și în 28 și în 29 l. c. — spre uimirea tuturor — 17 căruțe cu ciangăi, veți doamne mai curagioși — mergeau spre Panciova.

Ce se ține de instrucție, n'am ce dice, erau bine instruați. Întrebând pe unul, cum de se duc, de unde frații lor fug netrimși, mi-a răspuns: „*futnak uram csak a munka kerülök, kiket le kelleni kötni, a nagy szégyenért, a mit csináltak mindenfélé a jótévőknek*” Sau pe românește: „Fug domnule numai cei leneși, cari ar trebui puși în cătușe pentru rușinea făcută pretutindinea binevoitorilor noștri.” Bun instructor, dacă nu i s'ar pricepe motivele, am gândit în mine.

La a cui inițiativă se va fi făcut acest transport n'am aflat precis. Însă ce l'a fi costat pe respectivul, putem presupune.

Dnpă greșalele comise e frumos a te pocăi, numai cât la așa ceva se recere inimă înfrântă, suflet blând și curat. Inițiativa atinsă e departe de această morală, ca ceriul de pământ.

Nepotrivit, foarte nepotrivit mijloc de cârpire este politica reîmpatrierei ciangăilor. Mulțămirea

ele sunt autentice; dară mi se pare că baronesa Hilda le-a iscălit de silă sau de frică. Liniscesc-te; Cristian; toate se vor lămuri. Eată maiorule, aici o descoperire, găsită eri, într'o haină, ce am să ți-o arăt: o epistolă a baronului Adelstan către femeea sa: cetesce și socotesce datul. Speranța maternității era confirmată la 5 Martie, doară la două sau trei luni de nedumerire! copilul se născu la 15 Septemvru: baroneasa se refugiase aici în primele țile a numitei luni. Ea fu pe semne ținută prinsă și muri la 28 a aceluiași an. Încă o dovadă Veți portretul acesta în miniatură! Privesce-l Margareta Elveda. Este contele Adelstan, care de bună samă nu s'a zgrăvit pentru procesul acesta, pictorul e vestit, el a semnat și datat opera sa. Portretul acesta e tocmai a lui Cristian Waldo! Asemănarea e frapantă. În sfârșit privesce portretul în picioare a aceleiași persoane. Aici aceeași asemănare, deși opera este de un artist mai puțin abil; însă mâinile le a făcut foarte bine, Dta veți degetele aceste recurbate: aratăți-i degetele Cristian!

— Ah! esclamă Cristian, plimbându-se prin odaie cu ecsaltațiune, și arătând dlui Goeffe mâinile sale tremurânde, decumva baronul Olaus a chinuit pe maica mea de moarte, vai de el! Degetele aceste strimbe au să-i rumpă inima din pept!

— Lasă să vorbească pasiunea italiană, dice dl Goeffe către maior, care se ridicase, temându-se să nu iasă Cristian afară: Băiatul e generos; eu îl cu-

cu locul și instituțiunile, unde te afli este singurul mijloc de a ține pe oameni la olaltă. Din acestea isvorosce iubirea de patrie, iubirea între popoară, și îndestulirea. Ori ce alte măestrii devin illusorii, dacă nu ridicule, ca și repatriarea Ciangăilor. bg.

Din camera României.

În revista politică din numărul premergătoriu al țiarului nostru am făcut amintire despre interpelarea domnului Stolojanu în privința călătoriei regelui României la Viena și rezultatul acestei călătorii, precum și răspunsul ministrului president Ioan Brătianu în această atacere. Fiind de interes și pentru noi a se, cum stăm cu statul vecin România, publicăm interpelarea și răspunsul în întregul lor cuprins:

D. Anastasie Stolojan: Dlor deputați, în regulamentele parlamentelor altor țări sunt două mijloace de a comunica cu guvernul asupra afacerilor publice. Ori ce deputat are dreptul de a face întrebări: guvernul răspunde și în urmă, dacă deputatul nu este mulțămît cu răspunsul guvernului, sau din punctul de vedere al faptelor, sau din punctul de vedere al opiniunilor, atunci acel deputat se înțelege cu colegii săi de aceeași opiniune, cu deputații partitului, din care el face parte, și schimbă întrebarea în interpelare: căci cine dice interpelare, dice dezvoltare, spune cuvintele sale, părerile sale, și atunci și guvernul dă o mai mare dezvoltare răspunsului său; atunci rămâne ca țeara să judece între opiniunile grupului interpelatorului și ale guvernului.

La noi regulamentul e cu totul altfel: un deputat care voiesce să-și facă datoria de a cere deslușiri guvernului asupra lucrurilor de intereres public, nu are altă cale decât calea interpelării: din pricina aceasta mai totdeauna când un deputat voiesce să-și facă această datorie, necunoscând din înainte răspunsul guvernului, e silit să-și spună vederile lui, fără să știe dacă guvernul le împărtășește, și prin urmare nu e în pozițiune să se consulte cu colegii săi, ce atitudine să ia în fața răspunsului ministrului. În aceeași pozițiune mă află și eu astăzi.

Prin urmare dela început fac o rezervă; responsabilitatea opiniunilor și ideilor ce voiu dezvolta, declar, că mi aparține mie cu desăvârșire și că nu sînt organul nici al maiorității, nici al vre-unui grup din această Cameră.

Pe riscul meu dar voiu să spun ideile mele, și rămâne ca dvoastră pe urma să faceți ce veți găsi de cuviință și după ce veți auzi și guvernul. Când am anunțat interpelarea, de afară din Cameră mi s'a făcut o obiecțiune: că ar fi insultă interpelarea ce fac, pentru că ar trebui să ne mulțămim cu răspunsul, care s'a dat în altă parte.

Dlor, recunosc legitima autoritate și încredere, de care se bucură ministrul afacerilor străine din Viena înaintea Parlamentului țerei sale: însă pentru mine, cred eu, că este dator să se esplice și guvernul nostru, căci nouă numai el trebuie și poate să ne inspire încredere.

Afară de aceasta dar, dacă ceea ce a spus comitele Kálnoky merită oare care observațiuni din partea noastră, cum sînt acelea, pe care le a și făcut țiarul „Românul” cu multă dreptate, în revista dela 24 și 25 Octomvru, cum ași fi putut eu ca deputat să le spun?

Unui țiarist îi este lesne; ia condeiul și 'și așterne în țiaru întâmpinarea sea. Un deputat însă nu poate cere cuvântul, pentru ca să-și facă observațiunile sale asupra declarațiunilor unui ministru străin, care nu e responsabil de țilele sale înaintea Parlamentului nostru.

nosc! Îi sciu toată viața. El are lipsă a și slobođi durerea și indignația, nu-l înțelege? Dară așteaptă: bravul meu Cristian. Poate că baronul nu este așa criminal în trecut, precum ni se pare nouă. Trebuie să cunoascem amănuntele, trebuie să revedem pe Stenson. A scăpa pe Stenson, al aduce aici, maiorule, eată ce ar fi de lipsă și ce Dta nu voiesci să faci.

— Dta scii bine, că asta nu o putem face, esclamă maiorul foarte emoționat și foarte animat. Eu n'am nici un drept înaintea autorității domnesci, mai cu seamă în materie de represiune casnică, și de cumva baronul are în contra moșneagului aceleia, nu-i va lipsi pretecestele.

Aici fu maiorul întrerupt de Cristian, care nu se mai putea reține. El voia să meargă singur la castelul nou; el voia să scape pe Stenson ori să-și lase viața.

— Cum! dice el, Dvoastră nu vedeți, că în vizuina aceasta toate mijloacele sînt bune? Eu prea înțeleg, când se vorbesce aici, cu o batjocură amară și teribilă de odaia rozelor. Și această sorman moșneag, acest credincios servitor, care m'a scăpat de inimizii mei, precum dice însuși în declarațiunea sa, și care, după ostenele unei călătorii lungi, mi-a jertfit o viață lungă de tăcere și de lucru, el, care acuma în oara, în care ne aflăm își dă poate sub tortură sufletul său pentru mine! Nu, aceasta nu e cu puțință; Dta, maiorule, n'ai să mă reții! Eu nu

De aceea m'am creșut în drept, să nu mă mulțămesc cu acele declarațiuni și să dau guvernului ocaziune, să spună și el cuvântul său asupra împregiurărilor, cari fac obiectul interpelării mele.

Mai este și un alt cuvânt, care m'a îndemnat să fac această interpelare în cestiunea orientală, care preocupă pe Europa întreagă astăzi; vedeți, că toată lumea ia pozițiune: unii militară, alții politică; iar în alte țări oamenii de o mare valoare politică și socială prin discursuri caută să dea deosebite direcțiuni spre orient a ideilor și aspirațiilor neamului lor. Astfel am văzut pe unul din ministrii cei mai eminenți ai Austro-Ungariei, pe d. Kallay, că a găsit de cuviință să meargă în Academia ungurească și acolo, desbrăcându-se de caracterul său oficial să spună neamului său: „noi ungurii avem o misiune de împlinit în orient, să fim conducătorii culturai occidentale în peninsula balcanică. Nu voi să discut, dacă poate fi folositoare și unguirilor această direcție nouă, ce voesc a se da aspirațiilor lor, nici dacă înlocuirea Turcilor cu Ungurii în Orient ar fi cea mai nimerită soluțiune a dificultăților balcanice. Voesc numai, amintind acest discurs, să mă înțemez pe exemplul său, ca să vă aduc aminte, că și noi Românii avem o misiune de împlinit în acest orient atât de râvnit, și că noi din acest Parlament avem datoria, nu numai de a provoca explicațiuni din partea guvernului, dar și de a da o direcțiune spiritului public în aceste cestiuni.

Presa în adevăr și-a făcut datoria, a trata cestiunile la ordinea zilei. Nu eu îi voi contesta partea ei de înfringere asupra opiniei publice, dar nimenea nu are dreptul să spună mai cu competență, ce cugetă țeara de cât dvoastră. În țările, unde partidele sunt bine constituite, fie care are organul său. În jurul fie-cărui diar se află, ca sfătuitoari sau inspiratori fruntașii fie cărui grup politic.

Când toate organele politice dintr'o țeară se întâlnesc cu aceleași vederi asupra unei situațiuni, este o mare probabilitate că aceea părere e opiniunea țerei întregi.

Deci, dlor, probabilitate, fiind-ca nu totdeauna este așa, pe lângă oamenii, care fac politică activă este grămada mare a indiferenților, cari nu se ocupă mult de politică, care însă dacă sunt nemulțumiți părăsesc rândurile partidului dela putere spre a umple cadrele acelui partid care se află în opozițiune.

E tocmai specialitatea jurnalului „Times“ din Anglia ceea-ce îi și dă autoritatea, de care se bucură, să caute a ghici care este curentul de opiniuni ce domnesc în stratele adânci ale elementelor populare, ce nu sunt grupate în cadrele partitului existente, de cât pe timpul mărginit, cât guvernul prin faptele sale corespunde la așteptările și instinctele adânci ale maselor.

La noi sunt organe de publicitate, care reprezintă opiniunile unor partide serioase; dar când veți chiar pe acele organe că într'o di spun una, în altă di alta, și în cele din urmă declară într'un chip solemn, că nici o opiniune nici cealaltă nu e a partidului, căci partidul și rezervă părerea, sunt în drept a afirma că nu acolo trebuie să căutăm, dacă voim să șcim ce cugetă această țeară. Prin urmare, ne incumbă nouă datoria, ca să spunem părerea țerei în această cestiune. Ca să afirm aceasta nu am trebuință să invoc în favoarea noastră presumpțiunea constituțională, că suntem expresiunea țerei ca unii, ce suntem reprezentanții ei oficiali. Știu că la noi e obiceiul ca cei căzuți în alegeri, să nu recunoscă legitimitatea succesului adversarilor lor din luptele electorale. E mai comod să acuzi pe altul, pe guvern de ingerințe, de cât să mărturisesci că ai căzut, fiind-că nu ai inspirat încredere alegătorilor, sau fiind-că aveai alte opiniuni decât ale acestora.

Dar chiar, dacă ne vom pune în punctul de vedere al celor, cari susțin că nu deputații de astăzi sunt reprezentanții legitimi ai acestei țări, totuși d-voastră sunteți țeara, căci

cunosc autoritatea D-tale asupra mea, și dacă va trebui să mi fac cale cu sabia în mână... ei bine atâta mai bine, d-ta ai voit-o.

— Tăcere! exclamă dl Goeffe, smulgând din mâinile lui Cristian sabia, ce tinărul bărbat tocmai o luase de pe masă, tăcere! cineva umblă deasupra noastră prin odaia închisă cu zid.

Cum se poate aceasta, dișe maiorul, dacă odaia este în adevăr închisă cu zid? Dară eu n'aud nimic.

— Ce aud eu nu sunt pași, răspuse dl Goeffe; Dară tăceți și priviți policandrul.

Ei priveau și tăceau, dară nu numai că văd-șură tremurând policandrul, ci auziră și șgomotul metalic a podelelor sale de aramă, scuturate de o mișcare în etagiul de sus.

— Să fie Stenson? exclamă Cristian. Alt cineva nu poate să șcie intrările din afară...

— Sunt intrări de atară? dișe maiorul.

— Cine șcie? replică Cristian. Eu așa cred, de și nu m'am putut convinge și deși intrarea prin stânci îmi părea imposibilă. Însă... nu mai auziți nimic?

Ei mai ascultară și auziră sau creșură că aud, deschidând o ușă și bătând sau căpărând de cealaltă latură a părții dișite din sala ursoaicei. Să fi scăpat Stenson din mâinile inamicilor săi, și nefindrând să se reîntoarcă prin gaard sau prin curte creșându-le pașite de ei, să fie intrat în pavilion

ceea ce dișe adagiul juridic în materia civilă: *Coacta voluntas, sed voluntas* cu acelaș temei se poate invoca acest principiu în dreptul constituțional.

Dacă las toate aceste considerațiuni juridice de o parte, care vă dă dreptul să susțineți sus și tare că ce voii dvoastră țeara voiesce, sunt și alte împregiurări, care vă pun în poziție mai bine de cât ori ce alt organ, să fiți informați despre ideile, aspirațiunile, în fine despre voiața acestei țări. Mai toți trăiți în mijlocul alegătorilor, cari v'au trimis aici. Relațiuni dișnice de tot felul vă pun în contact cu dâșșii, nu aveți decât să ascultați, ca să șciți, care e spiritul public.

Toată lumea simte că se petrece ceva, că sunt în perspective împregiurări extraordinare; prevederea lor a pus în mișcare pe împărați, regi, principii, ministri, până și pe academicieni. Causa acestei ferberi e cestiunea orientului. D. prim-ministru ne spunea cu altă ocaziune, că orientul se află în ferbere pentru că se află în reconstituire; toate elementele din care se compune cată să se strângă unele lângă altele, după afinitățiile lor, spre a și găsi forma definitivă a organizării lor.

Turcii se duc și golul ce l' lasă după dâșșii în peninsula balcanică, așăța poștele, ispitesce interesele, provoacă rivalități și neliniștea Europei. Pe Mediterane se încrucișează toate căile comerciale și politice ale Europei și toate popoarele dela răsărit, și dela apus au ochii așintți într'acolo. Ei bine, noi cari suntem la pragul răsăritului și vedem până și pe depărtatul rege al Spaniei, că cutreeră Europa, noi cari suntem un popor oriental, putem sta liniștiți și fără nici o grijă, aci în pragul Orientului? Nu putem fi nepăsători. Dela început declar, că e de dorit s'o tratăm această cestiune cu alte preocupări și cu alte obiceiuri de cugetare decât acele care văd că ne frământă pe unii. Am aușit vorbindu-se că avem datoria și obiceiul strămoșesc să căutăm printre puteri alianța acelora, care ne vor oferi garanțiile unei amicii statornice. Pentru mine, vă mărturisesc că în politică nu înțeleg ca o țeară să se conducă după asemenea idei, căci în politică nu există amicie sau inamicie, nu sunt de cât interese ca să illustreze și mai bine ideia mea. Să mi dați voce să fac aci o degresiune, să vă arăt, că împregiurări istorice, că în politică nu există, cum dișei, nici amicie statornică nici inimicție constantă, și totul se reduce la datoria fie cărui de a cugeta bine, să și cunoască interesele, și să se conducă după povața lor, și în drumul său dacă se va întâmpla, ca interesele lui să fie într'un moment identice cu ale altei țări, sunt pretini, dacă însă sunt în contarietate, sunt vrăjmași.

(Va urma.)

Proiect

de Statutele Reuniunii preoșci din protopresbiteratul gr. or. al Sibiului în Transilvania.

§. 1. Preoții din protopresbiteratul gr. or. al Sibiului se întrunesc în Reuniune sub numirea „Reuniunea preoților gr. or. din protopresbiteratul Sibiului“.

1. Scopul și mijloacele Reuniunii.

§. 2. Scopul Reuniunii este înaintarea culturală a preoșiei peste tot, și în deosebi perfecționarea ei în împlinirea datorișnelor pastorale.

§. 3. Mijloacele spre ajungerea scopului sunt:

a) discutarea cestiunilor pastorale și formularea de propuneri, pregătirea și așternerea de reprezentațiuni în cestiuni pastorale la autoritățiile bisericesci;

b) înființarea și folosirea unei biblioteci tractuale.

§. 4. Afacerile de sub §. 3 le îndeplinesc Reuniunea în adunările generale.

§. 5. Reuniunea are dreptul a primi legate, donațiuni și a avé realități.

prin o intrare numai lui cunoscută? Chiea el pe amicii săi într'ajutor, sau dădea el un semn misterios să se pregătească la un atac nou? Maiorul află supunerile aceste chimerice, de oare ce locotenentul întră împreună cu dannemanul Boetsoi dișcând:

— Iacă unul din amicii noștri care tocmai vine dela boestelele noastre, unde căutase pe fiul său. Nu este el aici?

— Da, da, tată! răspuse Olof, foarte înșpăimântat de toate, ce aușise și devenit foarte mulțumit vădând pe dannemanul. Ai fost îngrijat de mine?

— Îngrijat, nu: răspuse dannemanul, care tocmai făcuse calea pe vreme rea, ca să-și caute feciorul; el află însă în contra dignității părintesci a mărturisii ingrigirea sa. Eu mi-am gândit că amicii noștri nu te vor lăsa să pleci singur; însă îmi era de cal...

Până ce dannemanul lămurea așa neliniștea sa, locotenentul făcu maiorului o împărtășire și acesta părea mirat.

— Ce-i? îl întrebă dl Goeffe.

— Ei, răspuse Larrison noi ne aflăm cu toții sub domnirea unor idei negre ce ne fac foarte ridiculi. Locotenentul făcându-și ronda sa a aușit ca și când o plângere omenească ar percurge aerul, și soldații noștri sunt atât de îngrijiați de toate, ce, se istorisesc de dama cea sură din Stollborg, încât de nu i-ar reține respectul disciplinei, ei ar fi fugit deja. Este vreme să facem un pas în față cu nălucirile

II. Organizarea Reuniunii.

a) Membrii.

§. 6. Membrii Reuniunii sunt ordinari, onorari și ajutători.

§. 7. Membri ordinari sunt toți preoții tractuali (parochi, administratori parochiali, capelani, diaconi) și eventual preoții din protopresbiteratele învecinate.

§. 8. Membri onorari pot fi aleși prin adunarea generală atare preoți din Metropolia gr. or. română din Austro-Ungaria, cari și-au câștigat deosebite merite pe terenul pastoral.

§. 9. Membri ajutători sunt toți, căți ajutură Reuniunea cu mijloace materiale sau spirituale.

§. 10. Calitatea de membru ordinar, pentru membri din tract începe cu intrarea în funcțiune ca preoți și încetă prin permutare în alt tract, amovare sau moarte; iar pentru cei din tractele învecinate începe cu înscrierea și încetează cu neîmplinirea datorișnelor prescise în §. 12 și 13.

b) Drepturile și datorișțele membrilor.

§. 11. Toți membri ordinari ai Reuniunii au dreptul a participa la adunările generale cu vot decisiv, cei onorari cu vot consultativ. De asemenea membri ordinari și onorari au dreptul a folosi biblioteca.

§. 12. Toți membrii ordinari sunt îndatorați:

a) a participa la adunările generale ale Reuniunii. Absențările nemotivate se vor pedepsi cu câte 3 fl. v. a. în favorul bibliotecii.

b) a elabora disertațiuni și tractate din sfera teologică-pastorală, designate sau încuviințate de comitet, și al așterne presidiului cu 14 zile înainte de adunarea generală;

c) a executa cu promptitudine ori ce comisiune i-ar da adunarea generală sau Comitetul Reuniunii.

§. 13. Toți membrii ordinari ai Reuniunii au să răspundă o tacsă anuală de 2 fl. v. a. cel mult până în 20 Ianuarie a fie-cărui an.

III. Funcționarii Reuniunii.

§. 14. Funcționarii Reuniunii sunt: un președinte, un vice-președinte, un secretar și alți 4 membri, cari împreună formează Comitetul Reuniunii.

Președintele Reuniunii e totdeauna Protopresbiterul tractual. Vice-președintele, secretariul și cei 4 membri se aleg prin adunarea generală pe câte un period de 3 ani și se pot și realege.

§. 15. Președintele reprezintă Reuniunea în afară, subscrie expedițiile, conduce debaterile în adunarea generală și în comitet, dirimând cu votul său la cas de egalitatea voturilor; — reve de disertațiuni și tractatele, ce au să se cetească în adunarea generală, și aflând necesar cere emendarea lor, eventual aflându-le contrare scopului Reuniunii sau principiilor bisericeii noastre, opresce cetirea lor în adunarea generală, aducând aceasta spre finală decedere în ședința comitetului, — încassează tacsese și ajutoarele dela membri, păstrează și administrează banii Reuniunii, — după normele statore de adunarea generală; poartă diar despre intrate și eșite, raportează comitetului din ședință în ședință despre starea cassei; depune banii Reuniunii la un institut public spre fructificare; — procură pentru bibliotecă cărțile recomandate de comitet și adoptate de adunarea generală, îngrijesce sub propria responsabilitate de biblioteca Reuniunii după un Regulament special aprobat de adunarea generală, și raportează despre starea ei în ședințele comitetului.

§. 16. Vice-președintele suplinesce întru toate pe președintele, când acesta e împedecat.

§. 17. Secretariul poartă protocolul adunărilor generale și în ședințele comitetului; redactează raportul general și-l prezentează comitetului, concipiează și mundează toate expedițiunile.

aceste, și, de oare ce nu putem străbate pe aici în odaia aceasta astupată cu diș, trebuie să explorăm pe din afară cu atențiune, și să vedem, dacă fantasmogaria aceasta nu servece astăzi bandișilor drept pretecat să ne pună o cursă. Vină cu noi Cristian, de oare ce D-ta crești că ai aflat o cale a ajunge acolo.

— Ba nu! răspuse Cristian: calea aceea ar fi prea lungă și poate și impracticabilă. Eu cred că ne ajungem scopul mai sigur și mai iute, dacă șpargem dișul acesta. E vorba să scoatem numai vre-o câteva cărămizi dintr'ensul.

Vorbind așa, Cristian luă cartă cea mare a Svediei de pe părete și, armat cu ciocanul său de mineralogist, el începu să șpargă dișul cu o forță desperată, aci dând cu muchia instrumentului său în cărămiziile răsunătoare, aci împingând tăișul în găurile ce tocmai le făcuse trăgând cu violență fragmente late unite cu tenciuială, ce cădeau cu șgomot pe scara sonoră. Un fel de furie îl imbuldea a ieși din neactivitatea, la care amicii săi voiau să-l reducă. Ideile stranie, ce și le făcuse despre preșența unei persoane în zidurile aceste, îi reveniră aminte ca un coșmar. El era însusi așa escitat, încât era aproape să admită ideile superstișioase ale dlui Goeffe despre locul acesta, și a gendi, că o admoniție supranaturală îl provoacă să descopere secretul infernal ce dăce pe ultimele momente a maicei sale.

(Va urma.)

§. 18. Comitetul Reuniunii în fie-care an ține cel puțin 4 ședințe, în cari aduce conclusele sale cu majoritate de voturi. Conduce întreagă activitatea Reuniunii, pregătește proiecte și propuneri relative la înaintarea scopului Reuniunii, și le așterne adunării generale. Statorsește temele, ce au să se tracteze în adunarea generală; defighe ziua, în care să se țină adunarea generală ordinară și convoacă adunările generale extraordinare. Decide în mod final asupra temelor și disertajunilor, pe cari președintele le-a oprit de a se ceti în adunarea generală (§. 15), decide cesiunile de urgență și substituiează pe funcționarii repausași sau eșiți din comitet. Scontrează cassa și biblioteca; pregătește budgetul anual și-l așterne adunării generale, recomandă adunării generale cărțile, ce au să se procure pentru bibliotecă; ear despre întreagă activitatea sa și despre starea bibliotecii și a casei în fie-care an face raport adunării generale.

IV. Adunările generale.

§. 19. În fie-care an Reuniunea ține câte două adunări generale, una în luna lui Faur, alta în luna lui Septembrie.

În cesiuni de mare importanță și la cererea a $\frac{1}{6}$ din numărul membrilor ordinari se pot convoca și adunări generale extraordinare. Adunările generale se țin în Sibiu. Programul adunării generale o statorsește Comitetul.

§. 20. Agendele adunării generale sânt în general: statorirea și ținerea în evidență a activității Reuniunii; ear

a) discutarea și decidera asupra raportului și propunerilor comitetului, precum și ale singuraticilor membri. Propuneri independente se pot pertracta numai pe basa preopinării Comitetului. Asemenea propuneri sânt a se înainta presiului cel puțin cu 20 zile înainte de adunarea generală;

b) între marginile statutelor: statorirea regulamentelor pentru afacerile sale interne și pentru administrarea și folosirea bibliotecii. Aceste Regulamente au să fie aprobate de Consistoriul Archiepiscopesc;

c) supracensurarea rațiociniilor și darea de absolutorii;

d) votarea budgetului;

e) alegerea funcționarilor și a comitetului.

§. 21. Ședințele adunării generale sânt restrinse numai pentru membri ordinari și onorari. În ședința publice se tractează numai cesiuni literare științifice.

§. 22. Consistoriul Archiepiscopesc, exercită dreptul de supra inspecțiune prin un comisar al său, căruia, în casuri de disordine ori abatere dela statute, îi compete dreptul a închide și disolva adunarea.

§. 23. Adunările generale se convoacă totdeauna cu 14 zile înainte prin Președinte, carele avisează despre aceasta și pe Consistoriul Archiepiscopesc.

§. 24. Rapoartele Comitetului și protocoalele adunării generale se aștern Consistoriului archiepiscopesc în 14 zile dela adunarea generală spre revisiune și aprobare.

§. 25. Dacă în termin de 30 zile dela așternerea protocoalelor la Consistoriu nu se avisează președintele despre aprobarea sau neaprobarea concluserilor adunării generale, aceste se privesc ca aprobate și se execută.

V. Dispozițiuni generale.

§. 26. Limba oficială a Reuniunii e cea română.

§. 27. Din activitatea Reuniunii sânt eschise toate cesiunile din sfera politică.

§. 28. Desființarea Reuniunii se poate propune numai în adunarea generală ordinară. Urmând aprobarea Consistoriului se va convoca anume o adunare generală extraordinară. Spre aducerea concludului de desființare se recere prezența a $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor ordinari și majoritatea de $\frac{2}{3}$ a celor prezenți.

Neînfișându-se $\frac{2}{3}$ a membrilor ordinari se convoacă în termin de 30 zile altă adunare, în care se poate lua conclud cu majoritatea voturilor celor prezenți. La ori-ce cas de desființare, averea Reuniunii trece în proprietatea fondului protopresbiteral al tractului Sibiului.

§. 29. Dacă Reuniunea se va abate dela scopul seu precizat în aceste statute întru atât, în cât prin continuarea activității sale să se pericliteze statul sau interesele materiale ale membrilor: guvernul regiu va fi îndreptățit a-i suspende activitatea, a ordina investigațiune regulată și conform rezultatului a îndatora pe Reuniune la stricta observare a statutelor, eventual a o desființa.

§. 30. Aceste statute se pot modifica numai cu consensul majorității tuturor membrilor ordinari.

Varietăți.

* (Biserica gr. or. română din comuna Dobra) fu căleată și jefuită nu de mult. Făptuitorul se căutase mult fără nici un rezultat, în fine acum îi reuși gendarmăriei a prinde pe un țigan cu numele Melles. După propriasa mărturisire el ar fi mai călecat și jefuit încă vr'o unspredece biserici, ear celelalte jafuri și furturi nici nu le poate ține toate în minte, atâte a făcut.

* (Avis.) S'a pus sub tipar și curând va apăre *Higiiena poporală* cu deosebită privire la săteanul român, cu figuri tipărite în text de Dr. G. Vuia, medic și profesor de Higienea la institutul teologic-pedagogic din Arad. Această carte va cuprinde cursul prelegerilor, ce autorul de mai mulți ani ține elevilor din seminariul și scoala normală (preparandia). Cam 5 coale tipărite pe hârtia fină cu 16 figuri anatomice va costa 80 cr. (2 lei). Comande se pot face la autor, sau la tipografia diecesană din Arad. La 10 esemplare unul se dă rabat.

* (Tunuri gigantice). La fonderia din Ruelle aproape d'Angoulême au început a se face încercări cu cele mai mari tunuri, ce există acum în Francia. Aceste tunuri, destinate pentru armarea forturilor de pe coaste și pentru vasele cuirasate, sânt de oțel și se încarcă pe la culată. Greutatea tunului este de aproape 98,000 kilograme. Proiectilele cântăresc 780 kilograme, și pravul pentru o încărcătură 280 kilograme. Cinci din aceste tunuri vor fi espedate la destinațiunea lor definitivă. Nu numai că a trebuit să se construească un vagon special cu 16 roate pentru transportarea tunului, dar podul construit pe parcursul căii ferate care leagă Ruelle cu Angoulême, neînfișându-se garanțiile de soliditate pentru a rezista la presiunea unei mase atât de considerabile s'a început construirea unei căi speciale fără pod.

* (Contra modelor din Paris.) Damele din New-York și alte orașe mai mari din America au format anume societăți spre a scăpa secului femeiesc de cătușele modelor din Paris și a crea un port național american. La acest port vor fi înălțurate atât rochiile în forma de balon, cât și corsetele, care strâng atară din cale talia. Dar fiind că americanele se cred cele mai elegante reprezentante ale secului lor, apoi se așteaptă cu o mare curiositate portul, ce vor inventa. — Poate că și prin alte State ar fi la locul ei o asemenea măsură. Aviso, doamnelor noastre — în favorul costumului național, care desi nu pretutindene, dar la baluri și alte petreceri s'ar pute introduce și susține totdeauna în contra caricaturilor moderne din Paris.

* (Boală de paseri.) Mare interes arată ornitologii din Austria față cu o boală epidemică, necunoscută încă, o boală a paserilor de câmp, care s'a observat la fruntaria croată. Padurile de pe acolo au fost pe vară, ca și pustii. Țeranii găseau atât prin păduri, cât și prin tufișuri o mulțime de paseri moarte. Mulți locuitori au avut ocaziunea să observe, cum paserile cântărețe cădeau de odată de prin arbori sau din aer jos pe pământ moarte.

Loterie.

Mercuri 14 Noemvre n. 1883.

Sibiu: 64 37 67 79 47

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13 Noemvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.20	120.20
Galbin	5.74	5.72
Napoleon	9.62	9.53
London (pe polița de trei luni)	121.05	121.—

Nr. 505. [601] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu la scoala capitală gr. or. din opidul Rășinari, prin aceasta se escrie concurs cu termin până la 30 Noemvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

Salariu anual de 350 fl. v. a. și relut pentru quartir și lemne 60 fl. v. a. plătiți în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa acest post au ași așterne în terminul prefript petițiunile lor, instruite după prescrișele legilor, la comitetul parochial din opidul Rășinari.

Sibiu, 28 Octomvre 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului în conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 254. B. [602] 1—3

CONCURS.

În urma incuviințării Preavenabilului Consistoriu din 21 Iulie a. c. Nr. 2454. B. se scrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înființat lângă parochul bătrân în parochia Caila din protopresbiteratul Bistriței cu termin până la 30 Noemvre a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) porțiunea canonică de 18 Jugăre 108 \square^o , al cărei venit anual este calculat la 200 fl. v. a. darea și ecivalentul pentru aceasta se va suporta din partea comunei bisericăse.

b) Venitele din funcțiuni, ce le va săvârși capelanul.

Doritorii de a ocupa acest post au de ași trimite suplicile lor instruite conform regulamentului congresuale din 1878 la subscrișul în Borgo-Dioseni până la terminul indicat.

Borgo-Dioseni, 26 Octomvre 1883. Oficiul protopresbiteral al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. presb.

Nr. 307. [591] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățător la scoala română greco-orient. din Furșoara, se escrie concurs cu terminul până la 6 Noemvre st. v.

Cu acest post este împreunat un salar de 150 fl. v. a. quartir și 4 orgii de lemne, din care are a se încălzi și scoala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași așterne petițiunile lor până la terminul indicat instruite conform legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei.

Gurasada în 19 Octomvre 1883. În conțelegere cu comitetul parochial, oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murășane.

Alesiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 2963. [596] 3—3

CONCURS.

În cercul savitar al Boiței, comitatul Sibiului, de carele se ține Boița, Tălmăciul, Tălmăcelul Porcești și Vestemul, fiind a se îndeplini postul vacant de medic cer-

cual se deschide termin de concurs până în 28 Noemvre 1883 st. n.

Cu acest post este împreunat:

1. a) Pentru un doctor de medicină salariu anual de 500 fl.; b) pentru un chirurg salariu anual de 400 fl.

2. Paușal de locuință și încăldire 100 fl

3. Pentru fiesce care prima vizită afară de eventuala căraușă 50 per.; pentru vizitele următoare câte 30 cr.

4. Alesului medic cercual i va sta în voiă ași alege locul de reședință sau în Boița sau în Tălmăciu.

5. Cunoscința limbei române și germane se recere.

Cereri de competență bine instruite sânt a se adresa până la terminul prefript cătră subscrișul, carele la recerință cu plăcere este gata a da deslușiri mai detaiate.

Tălmăciu în 6 Noemvre 1883.

Pretorele cercului Cisnădiei.

Nr. 5786 — 1883 civ. [560] 1—3

Publicațiune.

În afacerea segregării hotarului Făgărașului pentru executarea înțelegerei, adecă pentru începerea segregării și introducerea judecătorească în noua posesiune, asemenea pentru autenticarea lucrărilor de segregare se pune termin pe 24 Noemvre a. c. la 9 oare înainte de ameași la fața locului în casa magistratului din Făgăraș la care se convoacă toți proprietarii prin reprezentanții lor legali și prin publicațiuni în diare.

Brașov, 4 Noemvre 1883.

În numele tribunalului
Alecsandru Onaciu m. p.,
jude esmis.

Nr. 374 [603] 1—3

EDICT

Domnica Balint (Sociu) din Cohalm (Rupea) pretura Cohalmului, do-

miciliată prin căsătorie în Merchiaș, carea de 9 ani și jumătate a părăsit în mod clandestin pre legitumul său soț de căsătorie Nicolae Oncea din Merchiaș, fără a sci ubicațiunea ei până astăzi, e citată; ca în termin de trei luni de zile dela publicarea acestora, să se prezenteze sau în persoană sau printr'un apărătoriu plenipotențiat spre acest scop înaintea subsemnatului for matrimonial căci altcum procesul divorțial urdit în contră-i din partea bărbatului ei, se va decide și în absența dăseii, conform legilor esistente.

Cohalm 2 Octomvre 1883.

Forul matrimonial gr. răsăritean al protopresbiteratului Cohalmului.

Nicolau Mircea m. p.,
administrator protopopesec.

Nr 401. [599] 2—3

EDICT.

Maria Hudea născ. Lăpădat de religiunea gr. or. din Hașfaleu, comitatul Târnavei mari, carea de aproape cinci ani a părăsit cu necredință pre legiuitul său bărbat Zacharia Hudea din Daneș acelaș, comitat, fără a să sci ubicațiunea, se citează prin aceasta ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict, se se prezenteze înaintea subsemnatului șcaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la dincontră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat contră-i de bărbatul său.

Sighișoara, 24 Septembrie 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoarei ca for matrimonial de I instanță.

Demetriu Moldovan m. p.,
administrator protopresbiteral.